

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 02.07.2015

На 02.07.2015 отбелязваме:

Полагане одеждата на св. Богородица във Влахернската Църква

Полагане одеждата на св. Богородица във Влахернската Църква

[0207 - ПОЛАГАНЕ ОДЕЖДАТА НА СВ. БОГОРОДИЦА ВЪВ ВЛАХЕРНСКАТА ЦЪРКВА](#)>Полагане одеждата на св. Богородица във Влахернската Църква

СУЕВЕРИЯ СРЕД ДНЕШНИТЕ ХРИСТИЯНИ

ПОПУЛЯРНИ БИТОВИ СУЕВЕРИЯ

Тъй казва Господ: не вървете по пътя на езичниците и не се плашете от небесни поличби, от които езичниците се плашат (Иерем. 10:2)

Още преди повече от 1600 години **св. Йоан Златоуст** (†407) говори за опасността от този вид „битови“ суеверия, които сега ни заобикалят отвсякъде. Хората са склонни да дават всевъзможни тълкувания не само на небесните поличби, но и на съвсем незначителни събития

от рода на: кихане, сърбеж на носа, изпускане на чиния, счупване на огледало, дали си седнал на ъгъла на масата, дали черна котка ти е пресякла пътя, с кой крак тръгваш на път и т.н. По този повод св. Василий Велики пише следното: „на мнозина християни им се струва като нещо безвредно да дават ухо на такива неща, да обръщат внимание на поличби, да слушат тълкувания. Кихне ли някой на дума, казват: „и това има значение“. Някой зад гърба ми ме е нарекъл по име, кракът се е подхлъзнал на излизане, дрехата се е закачила за нещо – всичко това бива считано за пречка. Има дори доста известни хора, очакващи Съдията от небесата, които хладнокръвно падат в същия вреден порок. Но чуй: народът, който се е отдал на това, е отхвърлен.“ (1)

Неразумното доверие към подобен вид „тълкувателни“ суеверия, както и към популярните „съновници“ (които на практика са разновидност на тълкувателните суеверия) е поредната окултна вѐдица, с която тъмните духове се опитват да уловят своите човешки жертви. А освен всичко това, съвременните хора все по-често говорят и за положителна и отрицателна енергия на различни неодушевени предмети (и местности), без да разбират, че това също е неправилно. Ето защо **св. Николай (Велимирович)** категорично заклеява всички тези „тълкувателни“ суеверия като бесовски мистерии: „Има три вида празни вярвания – в слепия случай, в силата на различни предмети и във всемогъществото на злите духове. Различни видове знахари (и тълкуватели) се занимават с пророкуване на събития, различават положителна или отрицателна енергия на предметите и се опитват да заклинат демоните. Само християнската вяра, както никоя друга, по най-решителен начин е осъдила и отхвърлила всички подобни бесовски мистерии“ (2).

Може би тук е редно да изброим и някои от най-популярните суеверия, които не само са много далече от християнството, но дори от най-обикновения здрав човешки разум:

- ако седнеш срещу ъгъла на масата, няма да се ожениш или омъжиш;
- ако изпуснеш и счупиш чиния или чаша, това е на късмет;
- ако ти „играе“ дясното око – на хубаво е, а лявото – на лошо е;
- ако сънуваш, че ти пада зъб – някой ще умре (колкото по преден е зъбът, толкова по-близък е човекът);
- ако счупиш огледало, на колкото парчета се счупи, толкова години ще имаш нещастна любов;
- метла под леглото на бебето гони злите сили;
- върнеш ли се, когато си тръгнал на някъде, трябва да преобърнеш нещо или да пипнеш земята и косата си;
- за да не ти се случи нещо неприятно, за което става въпрос, трябва да „чукнеш на дърво“;
- ако ти се скъса копче, ще ти се обяснят в любов;
- сряда и петък не се пере и не се шие;

- великденското червено яйце запазва от беди и болести;
- млад човек не трябва да засява орех;
- не трябва да се подарява живо цвете в саксия – на умряло е;
- ако черна котка ти пресече пътя е лош знак;
- сутрин тръгвай от дома с десния крак.

За друго древно суеверие ни известява и **св. Йоан Златоуст**: „Който, излизайки от дома си среща изкривен или куц човек и счита това за лош знак, той размисля по бесовски, защото не срещата с някой човек прави деня, а греховният живот“. Тук единственото, което трябва да добавим е, че думите му се отнасят не само до срещата с куция човек, а и до всички незначителни събития, които постоянно се случват и на които постоянно се придава неправилно значение. Светецът го е казал пределно ясно: **НЕ тези дребни събития правят деня (или живота) на човека нещастен, а греховният живот.**

Но да продължим с изброяване на суеверните безсмислици:

- бременната майка не бива да плете детски дрешки за бебето си, защото така щяло да се оплете и пъпчето на бебето;
- бременност не се казва до третия месец;
- бременната жена не трябва да се подстригва (косата ѝ не трябва да се подрязва, защото така се режело от късмета на бебето).
- не трябва предварително да се купуват дрешки и други неща за бебето, да не би да стане нещо лошо.

Трябва да отбележим по повод суеверията, свързани с бременност, майчинство и грижи за бебето, че такъв род суеверия определено датират от много дълбока древност.

Защото отново **св. Йоан Златоуст** строго укорява своите савременници за това, че те, бидейки християни, са изпълнени със суеверия и постъпват по езически: „След брака – казва светителят, – ако се роди дете, виждаме множество символични действия, предизвикващи смях: хората говорят за различни плетеници, червени конци, дрънкулки и други подобни неща,

доказващи огромно безумие, тогава когато на младенеца не трябва да се възлага нищо друго, освен спасителният Кръст. И докато Христовият Кръст, обърнал цялата вселена и поразил дявола, остава в пренебрежение, същевременно безопасността на младенеца се връчва на преди, конци и други подобни.

Не чувствате ли срам? Не разбирате ли, че дяволът хитро си разпростира мрежите от най-ранна възраст и води към ада тези, които биват измамани? И никак не е удивително, ако това се върши при езичниците. Но когато и тези, които се кланят на Кръста, причастяват се с неизречените Тайнства и имат любомядрие, се придържат към такива срамни обичаи – това е достойно за горчив плач“ (3).

„А какво да кажем за хората – казва на друго място светият Златоуст, – които си привързват към главата и нозете медни монети с образа на Александър Македонски? Кажи ми: това ли е нашата надежда? Как след смъртта и възкресението на Господа ти възлагаш надеждата си за спасението върху изображението на един езически цар?“

Но да подължим с изброяването на други популярни суеверия. И дано добре се научим да виждаме тяхното безсмислие и бездуховност!

- ако настъпиш кучешко изпражнение, щял си да имаш късмет;
- ако някой ти дойде на гости, когато ядеш, той не ти е враг;
- ако видиш падаща звезда и си пожелаеш нещо, ще се сбъдне;
- ако паяк пълзи по дрехите ти, е добър късмет;
- подковата носи добър късмет;
- да счупиш огледало е седем години лош късмет;
- ако те сърби носа, ще се караш с някого (или ядосваш), ако пък ти гори носа – ще получиш новина;
- не трябва да минаваш под стълба, облегната на стената (или други подобни предмети, образуващи триъгълник), защото ще те сподели беда;
- ако ти бучи лявото ухо, някой те хвали, ако е дясното – одумва те;
- ако те сърби лявата ръка, ще получиш пари, ако е дясната – ще даваш;
- ако видиш свещеник на улицата, добре е да го пипнеш „за късмет“;
- не е хубаво да срещаш свещеник (суеверие, обратно на предното);
- чуеш ли кукумявка – на умряло е;
- не оставяй чантата си на земята – на безпаричие е;
- хвърляй сол през рамо (или направо към предмета, който носи опасност), за да се защитиш от нещастие;
- не изтупвай покривката по тъмно – на безпаричие е;
- не събирай трохите в ръка – на глад е;
- перата от орел носят късмет;
- ако намериш кърфица на земята, ще имаш късмет;
- ако падне вилица, трябва да се очакват гости;
- носене на чесън около врата предпазва от вампири;
- носене на ръка като амулет предпазва от злото;
- не трябва да се сочи луната по всяко време;
- паднали на земята метеорити са добра поличба;

- да видиш сова носи добър късмет, защото тя е символ на мъдростта;
- да видиш дъга носи добър късмет; накрая на дъгата има кофа със злато;
- ако пръстенът на младоженеца не влезе веднага на пръста – ще се разделят младоженците;
- ако кумът чукне короните при венчавката – на раздяла е;
- булката да не се обръща назад, когато излиза от бащиния дом;
- търговско суеверие: ако първият клиент за деня е мъж, това е добър знак; ако е жена – лош знак;
- не давай пари в понеделник – цяла седмица ще ти върви на даване;
- не започвай нищо ново в петък;
- не обличай нищо ново в петък;
- отварянето на чадър в помещение носи беда;
- първи април е ден на лъжата.

Когато на някой човек не му достига решимост да извърши нещо, той е склонен да търси суеверна помощ от заобикалящи го бездушни предмети и събития. Например започва сам да си измисля и да търси „знамения“ от рода на следните: „ако асансьорът дойде до 15 секунди, ще си купя ново палто“, или „ако сфетофарът светне зелено докато преброя до 5, ще поканя колежката на вечеря“ и т.н.

Тези гадания понякога приемат благочестива обвивка. Например гадания с помощта на Библията: човек отваря на слуки свещената книга и според страницата, на която тя се е отворила, той взема съответното решение. Но още от дълбока древност всички тези „църковни гадания“ са били считани за тежък грях!

Следва продължение...

1) Св. Василий Велики. Тълкувание на книга на прор. Исаия. Творения, т.2. Св. Гора Атон, 2008, с. 93-94.

2) Св. Николай Сръбски. О Боге и людях. Москва, 2006, с. 199.

3) Виж беседата на св. Йоан Златоуст относно Първото послание към Коринтяни.

Автори: йеромонах Висарион (Зографски) и йеромонах Йоан (Филипов)

Този текст се публикува по благословението на йеромонах Висарион (Зографски)

ОСВЕЩАВАНЕ НА ДЕТСКАТА ПЛОЩАДКА

Днес, на 1-ви юли 2015 г., в храм „Св. прор. Илия“ в Дружба отново имаме повод за радост.

Беше осветена новопостроената площадка за детски игри в двора на храма. Тя беше изградена по идея, инициатива и с доброволния труд на ученици и учители от Клуб по филантропия при 105 СОУ „Атанас Далчев“. Идеята на учениците е изграждане на площадка за забавени игри, като дама, игра на топчета в двора на църквата „Св. пророк Илия“. Столичната община-дирекция „Превенция, интеграция, спорт и туризъм“ в партньорство с : Британски съвет, Национално издателство за образование и наука „Аз-буки“, Асоциация за развитие на София реализира инициатива за подкрепа на младежкото доброволчество. Дирекция „ПИСТ“, по чиято инициатива се провежда кампанията за младежкото доброволчество, ще финансира дейностите по проекта. На освещаването присъстваха: Ирена Димитрова – Д-р на Дирекция „ПИСТ“, Цветанка Костадинова – Д-р на 105 СОУ „Атанас Далчев“, както и учителките Нина Серкова и Снежана Плачкова, които вложиха значителни усилия за реализирането на проекта. Нашите приятели осъществиха своя проект чрез финансовата подкрепа на Столична община по Програма за изпълнение на Общинската стратегия за развитие на физическото възпитание и спорта.

Водосветът беше извършен от протоерей Емилиян Костадинов, предстоятел на храма. Той изрази радост от събитието и благодарност към учениците, техните учители, директорът на 105 СОУ и Столична община, за ценното дарение за нашия храм. Той изтъкна, че дворът на храма е бил място за игра на децата от квартала още преди построяването на храма преди почти 20 години. Там родителите продължават да водят децата си на детската площадка след построяването му, а порасналите вече деца водят своите деца. С подновяването на площадката и изграждането на забавен детски кът тази традиция ще се продължи. Отец Емилиян завърши с благословение за всички и с думите: „Искам да ви уверя, че тази инвестиция, която направихте, наистина си заслужава. Ние, представителите на храма и църковното настоятелство, хората, които посещават храма и православното братство ще се борим да я поддържаме и да я правим все по-хубава и по-хубава, още повече с подкрепата на нашите нови приятели от 105-то училище, с които се надявам да продължим да си сътрудничим и да увеличаваме нашите допирни точки. Нека всичко това, освен за наше благо, най-вече да бъде за слава Божия!“

Новата детска площадка в двора на храма е ценна за хората от квартала, както и за децата, които участват в заниманията по вероучение, предимно деца на нуждаещите се, които всяка неделя посещават социалната кухня при храма.

ЗА СМИРЕНИЕТО

У
м
и
в
а
н
е нозете на
апостолите

Старецът каза: “Смирението се придобива с борба. Когато познаеш самия себе си, тогава ще придобиеш смирение, което ще стане твое състояние. Защото в противен случай можеш да се смириш за една минута, но твоят помисъл ще ти каже, че представляваш нещо, когато в действителност си нищо. И така ще се бориш до самия час на смъртта. Ако смъртта те завари с мисълта, че си нищо, Бог ще проговори. Но ако в часа на смъртта помисълът ти казва, че си нещо, и ти не си забелязал това, всичките ти усилия ще бъдат изгубени.”

Старецът каза: “Човек трябва да остави логиката. Например да си кажа: сега съм монах, а можеше да бъда животно. Но Бог не ме създаде животно, направи ме човек и ме е призва с лична покана в ангелския чин; а аз какво съм направил? Той е направил толкова много за

мене, а можеше да ме създаде жаба, скорпион или костенурка. Но Той ме направи човек. Тези мисли смиряват. Трябва да отвърщаме с благодарност на това, което ни е дал Бог.”

Старецът каза: “За да преуспее човек духовно, са нужни предпоставки. Да има смирение, любов и чисто сърце. Когато има смирение, има Божествен магнит, който задържа Божията благодат. Погледнете смирените: на тях им се дава благодат. Така е наредено.”

Много църковни хора с лека ръка осъждат другите, а би трябвало да ги обичат и да ги поставят по-високо от себе си. Отец Паисий винаги казваше, че един грешник в очите на хората може да бъде светец пред Бога. Той казваше: “Някой престъпник може вече да е дал отговор пред Бога за греховете си, а някой монах например – да не е. Трябва да смятаме престъпника за по-добър от нас. Смирението и любовта вървят заедно. Трябва да болеем за другия и да се молим от сърце. Духовният човек смята за благодеяние това, че не се намира в по-лошо положение от другите. Той се топи вътрешно, чувства Божиите благодеяния и благодет, и се моли, и със сълзи умолява Бога да помогне на всички хора, които вижда като по-добри от него. Неговото смирение става вече състояние на душата му и той живее в действителността.”

По отношение на това, по кой път можем да напреднем духовно, старецът каза: “Аз съм за подвижничеството и разбира се, съм проверил това върху себе си. Но се убедих, че най-големият подвиг е, човек да придобие смирение и любов, нещо, за което не е нужно да прави поклони или други външни подвизи. Това е лесно и за мъжете, и за жените, а и за децата. Трябва да даваме предимство на душевното, а не на външното, защото външното може да породи лъжливи усещания.”

Много християни се отдават на някакъв подвиг, за да се очистят от страстите. Обикновено спазват пост, правят поклони, ходят на църква, но не напредват духовно и не постигат очистиране. По отношение на това старецът казваше: “Нека размислим, защото има и друг подвиг. Телесният подвиг – дори някой да го увеличи, няма да преуспее в пълнота. Може само да увеличи превъзнасянето, че прави нещо. Ето защо е необходимо да насочи мерника си към превъзнасянето и да стреля по него. Тогава може с голяма лекота да постигне много. Мисля, че това не е голям подвиг. И малкото дете, което не може да се подвизава, може да съкруши дявола със смирение. Наистина, дяволът е много силен, но и много гнил. Той може да повали и гигант, но може да бъде победен и от малко дете.”

Старецът каза: “Над всеки подвиг трябва да бъде смирението. Ако не се смириш, влиза в сила духовният закон: всеки, който се превъзнася, ще бъде унижен. Когато опознаем себе си, смирението идва по естествен начин и става състояние на човека. Ако не познаваме себе си, ще играем не по правилата, и дяволът ще ни подхвърли мисълта, че сме нещо. Но нека разберем, че сме нищо. Нека повтаряме до самия час на смъртта: днес ни има, утре ни няма.”

Автор: Дионисий Тацис

Източник: Да превърнеш чуждата болка в своя

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 01.07.2015

На 01.07.2015 отбелязваме:

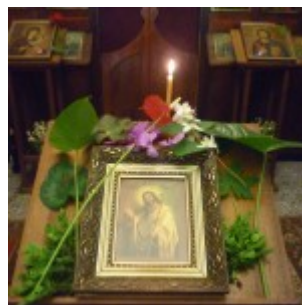
Връщането на честните мощи на преподобния наш о. Иоан от град Търново, в неговата Рилска обител

Връщането на честните мощи на преподобния наш о. Иоан от град Търново, в неговата Рилска обител

[0107 - РАЗКАЗ ЗА ВРЪЩАНЕТО НА ЧЕСТНИТЕ МОЩИ НА ПРЕПОДОБНИЯ НАШ ОТЕЦ ИОАН ОТ ГРАД ТЪРНОВО В НЕГОВАТА РИЛСКА ОБИТЕЛ](#)>Връщането на честните мощи на преподобния наш о. Иоан от град Търново, в неговата Рилска обител

КАКВО Е БОЖИЙ ПРОМИСЪЛ И КАК СЕ ПРОЯВЯВА В НАШИЯ ЖИВОТ

На божественото свръхсъвършенство е известно всичко – още преди да започне, докато завърши. На нас пък, по причина на многочислените изменения, които се извикват от грехопадението заедно с невнимателното и престъпно поведение на човека, всичко това изглежда неизвестно, изменчиво и непостижимо.

Независимо от това, че всичко е подчинено на Божествения Промисъл и Грижа, в зависимост от обстоятелствата, времето, местата, лицата и коварствата на сатаната, са възможни изменения в установения порядък на нещата.

Но нищо не може да възпрепятства Божия Промисъл или да отмени неговото действие по отношение на творението. Със своите порочни действия ние можем само да допринесем за изменението на начина на функциониране или на действието на различните елементи.

Ако се гледа последователно, Божията воля, или Божият съвет, се проявява в четири вида.

Първо, Божественото благоволение или благосклонност, благоволяващата воля, тоест това, което преимуществено желае Бог.

Второ, домостроителството, домостроителната воля, съгласно която Бог се намесва и ни вразумява.

Трето, отстъпката, отстъпващата воля, в съгласие с която Бог, поради нашата немощ, отечески ни отстъпва.

И четвърто, многоплачевната богооставеност – когато човек живее в неразкайно упорство и безчувствие, извиквайки с това състоянието, при което Бог го оставя.

Посредством Божествената воля всеспасителният Божествен Промисъл се реализира даже въпреки факта, че нашето собствено падение е извратило равновесието, нарушавайки твърде добрите условия за неговото съществуване. Който е мъдър, ще забележи това и ще разбере милостта Господня (Пс. 106:43).

Тъй като Бог всичко е предвидял, Той е можел да възпрепятства злополуката, постигнала човека, но с това би се премахнала личната му свобода. Тъкмо от уважение към нея, Той е оставил крайния избор на самия човек и по такъв начин човекът носи сам отговорността за своя живот, пълен с безпокойства и трудове – или поради помрачение на ума, или по силата на страстната му поквара и пренебрежение към разсъждението.

В това плачевно положение, в което човекът се оказал след като сам се отделил от любящия Бог, имат място нападките и влиянията на сатаната, който има власт в тази долина на плача, в която живеем. Това право сме му отстъпили сами, оставяйки рая и тръгвайки след него.

Павел

Бидейки според апостол Павел богът на тоя век (2 Кор. 4:4), адският змей никога не престава да напада и да прелъстява човека с безсрамни предложения. Нужно е да бъдем по-внимателни и повече да се молим, и особено в наше време, когато лошият пример е станал норма и с помощта на съществуващите средства се предава мигновено.

Следователно, Божественият Промисъл е всеспасителна грижа, с която Бог обгръща телесните и духовните твари, които живеят сега, и на които предстои да живеят в сегашното време и във вечността.

Правдата Божия така също се реализира в сферата на Божествения Промисъл. Тя се намесва в живота на човека, когато в него господства неразумното начало. Така Правдата Божия, бидейки абсолютна, удържа това неразумно начало за обща полза при достигането от човека на неговото предназначение. Всичко, което съществува, от началото на сътворението си е предназначено за някаква цел. И този Божествен замисъл не може да се измени, защото Бог

всичко е сътворил премъдро.

Ако поради наивността на човека или поради демонското коварство първоначалната цел се наруши, тогава по силата на последващото разкаяние на човека и в зависимост от степента на покаяние и изправяне на прегрешението, мястото на Божественото благоволение се заема от Божественото домостроителство.

Бог, Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание за истината (1 Тим. 2:4), предопределя всичко съгласно благоволяващата Си воля, която е не нещо друго, а абсолютният и безпогрешен начин за достигането на целта ни, и Той може да ни дари несравнено повече от всичко, що просим или за каквото помисляме (Еф. 3:20).

Когато човекът се заблуждава или пренебрегва дълга си, Бог, вместо да измени решението Си, да го лиши от милостта, която му е дарил, и да го отхвърли като виновен, се намесва с цел да го вразуми и да доведе човека до изправяне. Това, съгласно светите отци, представляват вразумителните или примирителни напасти. На практика се оправдава изречението: когото Господ обича, него наказва и към него благоволи, както баща към сина си (Притч. 3:12).

Вместо да отхвърли нарушителя, Бог по човеколюбивото Си домостроителство лекува болестта на предателството със съответни изпитания. Болшинството от най-дълбоките Божии правди, чрез които се управлява сегашният живот, се отнася именно към този тип примирение. Блажен оня човек, когото вразумяваш Ти, Господи, и поучаваш на Твоя закон (Пс. 93:12). И отново: преди моето страдание аз се заблуждавах (Пс. 118:67) и Господ ме строго наказва, ала на смърт не ме предаде (Пс. 117:18).

Основните причини за сегашната неустроеност на падналия човек са състоянието на променливост, в което той пребивава, и неговите помисли, които са зло още от младините му (Бит. 8:21).

Поради това, че не можем да убедим себе си да бъдем последователни при изпълнение на задълженията си, ние нарушаваме замисъла на Божествения промисъл и принуждаваме Бог за съхранението на равновесието да ни подлага на примирителни напасти, които са доста мъчителни. Но това е нашият кръст и ние сме длъжни да го носим.

Автор: Старец Йосиф Ватопедски

Източник: Атонски беседи

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 29.06.2015

На 29.06.2015 отбелязваме паметта на:

Житие на Св.ап. Петър и Павел

[СВ. ПЪРВОВЪРХОВНИ АПОСТОЛИ ПЕТЪР И ПАВЕЛ _ПЕТРОВДЕН_ - 29062015](#)>Житие на Св.ап. Петър и Павел

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 28.06.2015

На 28.06.2015 отбелязваме паметта на:

Св. ап. Иасон и Сосипатър

Житие на Св.ап. Иасон и Сосипатър

[СВЕТИ АПОСТОЛИ ИАСОН И СОСИПАТЪР - 28042015 \(1\)](#)>Житие на Св.ап. Иасон и Сосипатър

ИЗЛЕЗЕ НОВИЯ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ БЛАГОВЕСТИЕ

Излезе нов **брой 196**, на Енорийски лист **"Благовестие"**. Може да го намерите по-долу

[Енорийски лист - Благовестие, брой 196](#)

МОЛЕБЕН ЗА БЛАГОЧЕСТИЕТО НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

Негово Светейшество Патриарх Неофит ще отслужи МОЛЕБЕН за **благочестието на българския народ** в храм „Св. Неделя“, на **28.06.2015 г. (неделя) от 10:30 ч., гр. София. Повод за молебена е състояният се днес парад на греха “София Прайд 2015”**. На 25.06.2015 г. Светия Синод на БПЦ направи официално изявление по повод организираня на 27 юни гей-парад.

Днес на 27.06.2015 от 11:00 ч. се състоя ПРЕСКОНФЕРЕНЦИЯ НА ПРАВОСЛАВНИ БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИ в Енорийския център на столичния храм “Св. св. Кирил и Методий” (ул. “Г. Вашингтон” № 47, до Женския пазар).

Православни християни – български граждани в ОТВОРЕНО ПИСМО до народните представители в 43 НС на Р България, възмутени от парада на греха “София Прайд 2015”, отстояват своята гражданска позиция в пълно съответствие с извънредното изявление на Светия Синод, присъединявайки се и към гражданската инициатива на интелектуалци, общественици и журналисти – Петиция до кмета на град София, озаглавена „Спрете гейпарада в София“.

В духа на изявлението на Св. Синод относно организираня на 27 юни “София Прайд 2015”, Негово Високопреосвещенство Ловчанският митрополит Гавриил даде интервю *“Не мразим грешника, а греха!”* (<http://bg-patriarshia.bg/>)

Източник: <http://bg-patriarshia.bg/>
